

19de Capitel. Det er nu Skik og Brug, naar En fornærmer en Anden paa Vren, selv om det er paa det allerømmeste Sted, da først, at gaae til Forligelsescommissionen og saa til Retten, hvor man da efter et halvt Mars Forløb faaer en Dom, men det er aldeles aabenbart, at den Satisfaction, som den Fornærmede derved faaer, er saa godt som slet ingen. Efterat hele Sagen er glemt, efterat der er gaaet et halvt Aar hen, og der er groet Mos paa den, da at faae sin Modstander idømt en Bøde af maastee 50 Rd. og faae Udbrøffene mortificerede, kan virkelig ikke gavne. Det vilde i Sandhed være ønskeligt, at der saavel i vor Presse, som, jeg havde nær sagt, vore lovgivende Forsamlinger og i det daglige Liv, vistes mere Respect for den personlige Agtelse, saa at man ikke søgte at tilbrænge hverandre med Uqvemsord baade i hverandres Nærværelse og paa hverandres Ryg. Jeg troer, dette vilde give en bedre Tone; ikke blot i det private, borgerlige Samfund, men ogsaa i det offentlige Samfund, naar det blev Skik og Brug, ogsaa i vore offentlige Forsamlinger, at der var Fornærmelser, som man ikke taalte, uden at hævne dem; dette vilde sikkert være til stort Gavn for vort borgerlige Samfund.

Escherning: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem ind paa Duellbetet, men forøvrigt forekommer det mig at være en ringe Trøst, strax at blive skudt, i Stedet for et halvt Aar efter, at Fornærmelsen er tilføiet, at faae en Gresoppreisning. Imidlertid troer jeg heller ikke, at det, det ærede Medlem fra Marhuus sagde, i denne Henseende holder Stik; han har ikke lagt Mærke til, at vi allerede have en Duelllov, og det en meget streng Duelllov.

Naar jeg betragter hele dette Lovforslag, forekommer det mig at have to Hovedegenskaber, som karakterisere det, foruden den fortræffelige Egenstabs, det har, at samle Alt, hvad der vedkommert denne Materie, under Et — selv om Udskafet var meget slettere end det er, vilde det dog allerede være et overordentlig stort Gode. Dets ene Hovedegenskab forekommer mig at være den, at det har omfattet det saakaldte Biddesystem med saa stor Skjærplighed, at næsten alt

mere Bestemt er undsluppet, og at Venaadningsretten, som er et saa vigtigt Behøvel til at rette paa Misgreb af Dommeren, er næsten forsvunden. Venaadningsretten er, saa at sige, gaaet over til Domstolene og bort fra Kongen. En anden Mangel, der forekommer mig at være ved Lovudkastet, og som hænger noget sammen hermed, men som vistnok ved et Arbejde af den Art i dette Dieblæk vil være uundgaaelig er, — det er tillige, kan man sige, en Dyd —, at det har en vis Art evig Varighed, derved nemlig, at det ikke har givet nogen Arts = Bestemmelse for Forbrydelsen. Man tager Forbrydelsen saaledes som den nu er forstaaet af Alle, men dette vil komme til at sige, saaledes som der til forskjellige Tider forstaaes i de forskjellige juridiske Systemer. Den Naade, hvorpaa man til forskjellige Tider mere skarpt har defineret forskjellige Arter Forbrydelser, har været værlende, og vil fremdeles blive værlende. Der vil blive et almindeligt Begreb, som opfattes af Alle, men der vil ved Siden deraf ligge et Begreb, som er saaledes, som den juridiske Verden til enhver Tid har opfattet det, og ved Hjælp af de Straffebestemmelser, som her ere, og den store Frihed, som Dommerne have i Valget imellem det Mere og Mindre, vilde de til en vis given Tid bestemme, saavel hvorledes Forbrydelsen skal betragtes, om den eller hiin Handling skal indordnes under denne eller hiin Forbrydelsescategorie, som hvorledes Straffen for den skal bestemmes. Lovbestemmelserne have derfor, om man vil, ikke, saa meget at bethyde, og kunne næsten udtales paa den ganste simple Naade: Overgiv til Dommerne at straffe de Forbrydere, der blive bragte for dem, lad dem selv definere, hvad det skal være for en Forbrydelse, Vedkommende har begaaet, lad dem falde den, hvad de ville, og bestemme Straffen for den. Dette er imidlertid Noget, der ligger i Sagens nærværende Stilling og i hele Lovgivningens Natur; jeg troer ikke, det kan være meget anderledes, og det kan allsaa ikke falde mig ind her i mindste Naade at tænke paa, at det kunde rettes. Det ligger for mig i det hele System, som man for Dieblækket følger og udvikler, det at maale Straffen for Forbrydelserne og forud bestemme, hvor lang Tid der